

**ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ЕКЗАМЕНУ
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ
(на основі повної загальної середньої освіти)
УКРАЇНСЬКА МОВА**

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму з української мови для вступників до вищих навчальних закладів розроблено з урахуванням чинних програм з української мови для 5-11 класів.

На екзамені з української мови абітурієнти повинні:

- знати зміст мовних понять і термінів;
- розпізнавати мовні явища, групувати і класифікувати їх;
- визначати істотні ознаки мовних явищ;
- розуміти значення й особливості функціонування мовних одиниць;
- застосовувати знання з фонетики, лексики, фразеології, морфеміки, словотвору, морфології, синтаксису та лінгвістики тексту в практичних ситуаціях;
- оцінювати мовлення з погляду дотримання основних орфоепічних, правописних, лексичних, морфологічних, синтаксичних норм української мови;
- відрізняти випадки правильного використання мовних засобів від помилкових;
- використовувати різноманітні виражальні засоби, граматичні конструкції, лексичне і фразеологічне багатство української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування;
- оформлювати письмове мовлення відповідно до орфографічних, граматичних і пунктуаційних норм української мови.

Фонетика. Графіка

Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Звуки мови й звуки мовлення. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінкі і глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї, щ. Склад. Складоподіл. Наголос,

наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування у-в, і-й. Спрощення в групах приголосних.

Лексикологія. Фразеологія

Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази. Фразеологізми. Приказки, прислів'я, афоризми.

Будова слова. Словотвір

Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів, прислівників. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [o], [e] у складних словах.

Морфологія.

Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови.

Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви -а(-я), -у(-ю) в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму

множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Особливості творення іменників. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Явища взаємопереходу прикметників з одного розряду в інший. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста та складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Повні й короткі форми якісних прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда та м'яка групи). Творення прикметників, перехід прикметників в іменники.

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості й складені. Типи відмінювання кількісних числівників:

- 1) один, одна;
- 2) два, три, чотири;
- 3) від п'яти до двадцяти, тридцять, п'ятдесят ... вісімдесят;
- 4) сорок, дев'яносто, сто; .
- 5) двісті - дев'ятсот;
- 6) нуль, тисяча, мільйон, мільярд;
- 7) збірні;
- 8) дробові.

Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Творення числівників. Особливості правопису числівників.

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників.

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. *Форми дієслова:* дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). *Безособові дієслова.* Види дієслів: доконаний і недоконаний. *Творення видових форм.* Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. *Способи дієслова:* дійсний, умовний, наказовий. *Творення форм умовного і наказового способів дієслів.* *Словозміна дієслів I і II дієвідміни.* *Особові і числові форми дієслів (теперішнього і майбутнього часу й наказового способу).* *Родові і числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу).* *Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього і майбутнього часу.*

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. *Активні і пасивні дієприкметники.* *Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу.* *Відмінювання дієприкметників.* *Дієприкметниковий зворот.* *Безособові форми на -но, -то.* *Дієприслівник як особлива форма дієслова:* значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. *Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення.* *Дієприслівниковий зворот.*

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. *Розряди прислівників за значенням.* *Ступені порівняння прислівників:* вищий і найвищий. *Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів.* *Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників.* *Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.*

Прийменник як службова частина мови. *Групи прийменників за походженням:* непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). *Групи прийменників за будовою:* прості, складні й складені. *Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника.* *Правопис прийменників*

Сполучник як службова частина мови. *Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю:* сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні,

наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиночні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників.

Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні. Правопис часток.

Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова. Правопис вигуків.⁴

Синтаксис

Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Словосполучення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені. Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення; вставних слів, словосполучень, речень; відокремлених членів речення; звертання). Просте двоскладне речення. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження. Основні функції та способи вираження компонентів складеного присудка: вираження граматичного значення присудка (функція допоміжної частини) та вираження основного лексичного значення присудка (функція основної частини - неозначеної форми дієслова чи іменної частини). Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні. Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний

зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок).

Односкладні речення. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень. Розділові знаки в односкладному реченні.

Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в реченні з односкладними членами.

Складне речення. Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному:

- 1) інтонація та сполучники або сполучні слова;
- 2) інтонація.

Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення. Складносурядне речення. Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Смилові зв'язки між частинами складносурядного речення. Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами:

- 1) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю;
- 2) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю;

3) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю.

Безсполучникове складне речення. Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами-реченнями:

- 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними);
- 2) з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною).

Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.

Способи відтворення чужого мовлення. Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог.

Стилістика

Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.

Орфоепія

Вимова голосних (наголошених і ненаголошених). Вимова приголосних звуків:

- 1) [дж], [дз], [дз'];
- 2) [г];
- 3) [ж], [ч], [ш], [дж];
- 4) груп приголосних (уподібнення, спрощення);
- 5) м'яких приголосних;
- 6) подовжених приголосних.

Вимова слів з апострофом.

Орфографія

Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення йо,ьо. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на

письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та нн у прикметниках, дієприкметниках і прислівниках, не, ні з різними частинами мови. Особливості написання числівників і займенників. Написання окремо (сполучень прислівникового типу), разом і через дефіс (прислівників, службових частин мови, вигуків).

Пунктуація

Розділові знаки в кінці речення. Розділові знаки в простому й складному реченнях.

Розвиток мовлення

Загальне уявлення про спілкування й мовлення; види мовленнєвої діяльності (аудіювання, читання, говоріння, письмо); адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення; основні правила спілкування. Тема й основна думка висловлювання. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Текст, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Мовні засоби зв'язку речень у тексті. Типи мовлення (розповідь, опис, роздум). Структура тексту типу розповіді, опису, роздуму.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бабій І.М., Вільчинська Т.П. Службові слова в сучасній українській мові. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2004.
2. Білоусенко П.І. та ін. Диктант на „п’ять” без правил: Домашній репетитор абітурієнта / Укладачі: П.І.Білоусенко, М.П.Єфименко, В.В.Пестрецов. – Запоріжжя: ЗДУ, 1997.
3. Білоусенко П.І., Бойко Л.П., Денисенко Л.П. та ін. Мовний розбір на вступному іспиті: Домашній репетитор / П.І.Білоусенко, Л.П.Бойко, Л.П.Денисенко, Н.О.Зубець, Л.І.Кучеренко, А.Я.Мановицька, В.В.Пестрецов. – Запоріжжя: Хортиця, 2001.
4. Гнатюк Л.П., Бас-Кононенко О.В. Українська мова: Навч. посібник. – 4-те вид., випр. і доп. – К.: Знання-Прес, 2006.
5. Данильцова У.Д. Українська мова на кожен день: Довідник. – К.: А.С.К., 2005.
6. Зубков М.Г. Українська мова. Універсальний довідник. – Х.: Видавничий дім „Школа”, 2004.
7. Кіраль С.С. „Як парость виноградної лози...”: Посібник з української мови і літератури для вступників до вищих навчальних закладів / С.С.Кіраль, О.В.Єременко, Т.М.Чухліб. – К.: Вид-во Держкомстату України, 2002.
8. Козачук Г.О. Українська мова для абітурієнтів. – К.: Вища школа, 2003.
9. Кононенко В.І. Рідне слово: Підручник для шкіл з поглибленим вивченням української мови, ліцеїв, гімназій, колегіумів. – К.: Богдан, 2001.
10. Мацько Л.І., Мацько О.М., Сидоренко О.М. Українська мова: Навчальний посібник. – К.: Либідь, 1998.
11. Нечволод Л.І. Сучасний український правопис: Комплексний довідник. – Харків: Торсінг, 2005.
12. Українська мова: Тестові завдання / За ред. Н.В.Гуйванюк. – К.: Видавничий центр „Академія”, 1999.
13. Український правопис / НАН України, Ін-т мовознавства ім. О.О.Потебні; Ін-т української мови. – 4-те вид., випр. й доп. – К.: Наукова думка, 2007.
14. Ющук І.П. Практикум з правопису української мови. – К.: Освіта, 2002.

УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

На екзамені з української літератури вступник до вищого навчального закладу повинен:

- знати зазначені нижче твори української літератури, розуміти їх ідейно-тематичне спрямування, а також особливості жанрової специфіки, композиційно-сюжетної структури, образної системи, мови й стилю;

- виявити розуміння суспільного, історичного й естетичного значення літературного твору у зв'язку з історичними й історико-літературними умовами епохи.

- знати особливості розвитку української літератури в різні історичні періоди;

- знати імена представників того чи іншого літературного періоду;

- знати авторів вивчених творів;

- знати основні літературні напрями, течії (угруповання, школи), їх представників;

- розуміти ідейні та мистецькі засади, що об'єднали представників того чи іншого угруповання або школи;

- знати основні відомості про життя й творчість письменників;

- ідентифікувати героя, подію тощо за авторською характеристикою, назвою твору, фрагментом з твору;

- визначати місце й роль митця в літературному процесі доби;

- знати основні теоретико-літературні поняття, передбачені програмою;

- уміти визначати в запропонованих творах тропи, передбачені програмою;

- визначати найхарактерніші особливості літературного процесу певного періоду та ознаки індивідуального стилю митця;

- порівнювати літературні явища.

Усна народна творчість.

Загальна характеристика календарно-обрядових, суспільно-побутових та родинно-побутових пісень. Історичні пісні. „Ой, Морозе, Морозенку”, „Чи не той то Хміль”. Пісні Марусі Чурай. „Віють вітри”, „За світ встали козаченьки”.

Тематика, образи, зміст народних дум і балад. „Дума про Марусю Богуславку”. Балада „Бондарівна”.

Давня українська література

„Слово про похід Ігорів”. „Повість минулих літ” (уривки про заснування Києва, про помсту княгині Ольги, про напад хозарів). Григорій Сковорода. „De libertate”, „Всякому місту – звичай і права”, „Бджола та Шершень”, афоризми.

Література кінця XVIII – початку XX століття

І. Котляревський: „Енеїда”, „Наталка Полтавка”. Г. Квітка-Основ'яненко: „Маруся”. Т. Шевченко: „Катерина”, „Гайдамаки”, „Заповіт”, „Сон” („У всякого своя доля”), „Кавказ”, „До Основ'яненка”, „І мертвим, і живим, і ненарожденим землякам моїм...”, „Мені однаково”. П. Куліш: „Чорна рада”. Марко Вовчок: „Максим Гримач”. І. Нечуй-Левицький: „Кайдашева сім'я”. Панас Мирний: „Хіба ревуть воли, як ясла повні?”. І. Карпенко-Карий: „Мартин Боруля”. І. Франко: „Гімн”, „Мойсей”, „Чого являєшся мені у сні?”. М. Коцюбинський: „Intermezzo”, „Тіні забутих предків”. Леся Українка: „Contra spem spero”, „Лісова пісня”. В. Стефаник: „Камінний хрест”. О. Кобилянська: „Земля”. М. Вороний: „Блакитна Панна”. Олександр Олесь: „О слово рідне! Орле скутий!..”, „Чари ночі”. В. Винниченко: „Момент”.

Література XX століття

П.Тичина: „Ви знаєте, як липа шелестить...”, „Арфами, арфами...” „О панно Інно”. М. Рильський: „Молюсь і вірю...”. М. Хвильовий: „Я (Романтика)”. Ю. Яновський: „Подвійне коло”, „Шаланда в морі”. В. Сосюра: „Любіть Україну”. В. Підмогильний: „Місто”. Остап Вишня: „Моя автобіографія”, „Сом”. М. Куліш: „Мина Мазайло”. Богдан-Ігор Антонич: „Різдво”. О. Довженко: „Україна в огні”, „Зачарована Десна”. А. Малишко: „Пісня про рушник”. В. Симоненко: «Лебеді материнства». Олесь Гончар: „За мить щастя”. Гр. Тютюнник: „Три зозулі з поклоном”. В. Стус: „Як добре те, що смерті не боюсь я”, „О землі втрачена, явися!..”. І. Драч: „Балада про соняшник”. Л. Костенко: „Страшні слова, коли вони мовчать”, „Українське альфреско”, „Маруся Чурай”.

Твори українських письменників-емігрантів

І.Багрянний: „Тигролови”. Є.Маланюк: „Стилет чи стилос?”.

Сучасний літературний процес

Загальний огляд, основні тенденції. Літературні угруповання (Бу-Ба-Бу, „Нова дегенерація”, „Пропала грамота”, „ЛуГоСад”). Творчість Ю. Андруховича, О. Забужко, І. Римарука. Утворення АУП (Асоціації українських письменників). Література елітарна і масова. Постмодернізм як один із художніх напрямів мистецтва 90-х років, його риси. Сучасні часописи та альманахи.

Теорія літератури

Зміст і форма художнього твору. Художній образ і літературний тип. Прототип. Зміст і форма художнього твору. Тема та мотиви. Ідея художнього твору. Проблематика та конфлікти в художньому творі. Композиція художнього твору. Сюжет і його елементи. Позасюжетні елементи. Тропи. Епітет, постійний епітет. Порівняння. Метафора, персоніфікація (уособлення), алегорія. Метонімія, синекдоха. Гіпербола. Оксиморон. Символ. Види комічного. Гумор, іронія, сатира, сарказм, гротеск. Поетичний синтаксис. Інверсія. Тавтологія. Антитеза. Анафора. Риторичні фігури: риторичне звертання та риторичне запитання. Поетичний звукопис. Алітерація й асонанс. Теорія віршування. Системи віршування: метрична, силабічна, тонічна та силабо-тонічна. Двоскладові та трискладові стопи. Віршові розміри: ямб, хорей, дактиль, амфібрахій та анапест. Рима. Основні види римування в катрені (парне, перехресне, кільцеве). Поняття про строфу. Види строф: дистих (двовірш), тривірш, катрен, терцина. Ознаки класичного сонета. Верлібр. Роди і види літератури. Епос. Малі епічні твори: новела, оповідання. Повість як зразок середнього епічного твору. Великі епічні твори: роман, епопея. Лірика. Ліричний образ і ліричний герой. Різновиди ліричних творів: ода, послання, романс, медитація, поезія в прозі. Види ліричних творів за тематикою: філософська, патріотична, громадянська, пейзажна й інтимна лірика. Ліро-епічні твори. Співомовка, байка, балада, поема та роман у віршах як зразки ліро-епічних творів. Драма. Вертеп. Шкільна драма й інтермедії. Жанрові різновиди сучасної драми: власне драма, трагедія та комедія. Драматична поема. Літературні стилі та напрями.

Періодизація розвитку української літератури.

Доба Відродження, Реформація в українській літературі. Бароко та його характерні риси. Особливості українського бароко. Козацьке бароко. Класицизм і його особливості. Сентименталізм і його жанри. Романтизм і його ознаки. Жанрове розмаїття романтизму. Реалізм. Реалістичні течії другої половини ХІХ ст. в українській літературі: побутово-просвітницький, революційний і класичний реалізм. Доба модернізму. Особливість українського модернізму. Модерністські течії: неоромантизм, неокласицизм, символізм, імпресіонізм, експресіонізм, футуризм. Характерні ознаки кожної з названих течій. Їх розвиток в українській літературі. Постмодернізм. Представники українського постмодернізму. Особливості розвитку сучасної літератури, її стильове та жанрове розмаїття.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бернадська Н. Українська література ХХ століття. – К.: Знання, Прес, 2002.
2. Живиця: Хрестоматія української літератури ХХ ст.: У 2 кн. / За ред. М.М.Конончука. – К.: Твім інтер, 1998.
3. Іспит з української літератури / За ред. проф. Н.М.Гаєвської, керівник проекту проф. Г.Ф.Семенюк. – К., 2003.
4. Історія української літератури 70-90-х років ХІХ ст.: У 2 т. / За ред. проф. О.Гнідан. – К., 1999.
5. Історія української літератури ХХ ст.: У 2 кн.: Підручник / За ред. В.Г.Дончика. – К.: Либідь, 1998.
6. Краса і сила українського слова. Хрестоматійні тексти ХХ століття. Навч. посібник за програмою 10-11 кл. / Упорядник і автор презент. ст. Юлія Солод. – К.: Світло знань, 2000.
7. Літературознавчий словник-довідник / Ю.Коваліва, Р.Гром'яка, В.Теремка. – К., 1987.
8. Навчальний посібник з української літератури для абітурієнтів філологічного факультету / Укладачі: О.Проценко, Т.Хом'як. – Запоріжжя: ЗНУ, 2005.
9. Семенюк Г., Ткачук М., Ковальчук О. Українська література. Підручник для 11 класу. – К.: Освіта, 2006.
10. Солод Ю. Українська література – ХХ: погляд на межі тисячоліть. Навч. посібник за програмою 11 кл. – К.: Світло знань, 1999.
11. Срібний птах: Хрестоматія з української літератури для 11 кл. загальноосвіт. навч. закл.: У 2-х кн. / Упоряд. Г.Ф.Семенюк, М.П.Ткачук, А.Б.Гуляк. – К.: Освіта, 2004.
12. Українське слово. Хрестоматія з української літератури та літературної критики ХХ ст.: У 5 кн. / За ред. В.Яременка. – К.: Рось, 1994.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Тестові роботи з української мови та літератури оцінюються однією оцінкою.

Тестові завдання з мови.

Завдання містять 15 варіантів по 8 запитань. Правильне виконання завдання з вибором однієї правильної відповіді № 1-5 оцінюється 1 бал; № 6-7 – 4 бали.

Завдання на встановлення відповідності № 8 оцінюється – 3 бали.

Тестові завдання з літератури.

Завдання містять 15 варіантів по 9 запитань. Правильне виконання завдання з вибором однієї правильної відповіді № 1-6 оцінюється 1 бал; № 7-9 – 2 бали.

Отримана кількість балів з тестових завдань з мови та літератури складається та ділиться навпіл.